

Barraca codi 18143

Granera

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Quintana del Coll
Emplaçament: Al sud-est de la masia del Coll, al marge del camí que travessa la quintana, a la zona de feixes
Alçada: 626m

Coordenades:

Latitud: 41.73676
Longitud: 2.04426
UTM Est (X): 420522
UTM Nord (Y): 4620991

Classificació

Número de fitxa: 08095-295
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle: XIX
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: La coberta està lleugerament enderrocada.
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: Ref. Cad.: 08094A00200003
Fitxes associades:
[Barraca codi 17778](#)
Autoria de la fitxa: Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dc., 22/05/2019 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus àeria, adossada a un marge de roca natural de la zona i orientada a l'oest. La seva planta és rectangular i està coberta amb una falsa cúpula de forma ovalada, amb la part superior lleugerament enderrocada. L'accés es fa mitjançant un portal d'accés rectangular, amb la llinda plana i un dels brancals bastit amb la pròpia roca del marge. De fet, tot el lateral de ponent està format per aquesta roca. El portal està delimitat amb una reixa de galliner. Presenta uns 4m de longitud, per 1,5m d'amplada i uns 2m d'alçada, finalitzant a la part superior de la feixa. No ha estat restaurada.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra.

Història

A Granera, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser una de les principals activitats agràries fins a finals del segle XIX, en consonància amb tot el territori de la Catalunya central. En general, cada família tenia la seva vinya donat que el relleu muntanyós i emboscat del terme, traduït en un sòl sec, pedregós i inclinat, afavoria el seu cultiu. Dins del terme municipal, una de cada tres hectàrees conreades estaven dedicades a aquest tipus de cultiu. I alhora, amb l'arribada de la fil·loxera a França i els estralls que va causar, la plantació de ceps va augmentar. La conseqüència fou un increment importantíssim de la població granerina durant la segona meitat del segle XIX. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. Normalment, la pedra utilitzada era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

NAVINÉS, Jordi (2011). "Les tines de vi de Granera". La Granària, 28, p. 23-29.
[Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 20-05-2019).

